

Szálasy Ferenc

Farsangi örmény bál Székelyudvarhelyen

Már a tavaly novemberben elterveztük, hogy idén február 14-én, egy színvonalas disznótoros igazi farsangi örmény lakomát fogunk rendezni, gazdag menüvel, finom ételekkel-italokkal, jelmez tánccal és cigány zenével.

A tervet tett követte. Meghívtuk az egyesületünk 51 tagját, a csíkszeredai, marosvásárhelyi meg a szamosújvári testvér egyesületek képviselőit, valamint néhány – egyesületünkhöz közel álló szimpatizánsunkat.

Az egyik közeli községben, Bétában, vásároltunk egy szép nagy mangalicát, az ott lakó Gyarmathy házaspár – Dezső és Melinda, egyesületünk tagjai, teljes szívvel és lélekkel álltak és bocsájtották rendelkezésünkre otthonukat a sertés levágása és feldolgozása érdekében.

Február 12-én reggel kilenc órakor felszabott a láng a nagymalac hátán, s miközben a mézsáros szalmával táplálta azt, hogy egyenletesen pörköljön az állat bőre, Gyarmathy Dezső barátunk, mint kitűnő házigazda szorgalmasan kínálgatta az általa főzött finom szilvapálinkát és körte pálinkákat.

Heten voltunk a csapatban, (a házigazdák, mézsáros, a klub három vezetője, és a feleségem) de mindannyiunknak volt bőven mit tenni.

Tudatában voltunk annak, hogy most vizsgázunk, a zsűrinek hetven tagja lesz, hetven száz és orr mond – nyilvánít vélemény – munkánkról.

Mіндеzt sok beszélgetés – tárgyalás, listák készítése a piacra, üzletekbe, borpincékbe, előzte meg, hangsúlyt fektetve arra, hogy a helyi termelőkötől vásároljuk meg az ízletesebb fűszernövényeket, zöldségfélét, savanyúságot.

A disznóvágást és annak feldolgozását este későn végeztük el, másnap reggel helybe szállítottunk mindent és bőségesen, – májast, vérest, tepertőt, zsírt, a sok húst, csak a kolbász maradt a füstön egy éjszákra, hogy még finomabb legyen.

A tervnek megfelelően 14-én este hat órakor a Dr. Palló Imre Művészeti Szakközépiskola pince galériájában a szépen megterített asztalok mellett, felcsendült a cigányzene, üdvözlöttük egymást, kocogtak a pezsgős poharak, ürültek az üvegek, és örvendtünk az újratálalkozásnak.

A megnyitó beszédemben kihangsúlyoztam sajnálatunkat, amiért a marosvásárhelyi, meg a szamosújvári barátaink nem tudtak eljönni. Köszönetemet fejeztem ki, amiért csíki barátaink, Fejér István és barátai, – az egyesületünk majdnem minden tagja elfogadta meghívásunkat és eljöttek, hogy együtt ünnepelhessünk, szórakozhassunk, még jobban megismerhessük egymást, hogy ez által is bebizonyítsuk együtvé tartozásunkat, tagságunk elkötelezettségét az örmény hagyományok, kultúra, történelem, és gasztronómia ápolása terén.

Így és csak közös erővel – összetartva leszünk képesek bebizonyítani az Örmény Klub létjogosultságát, életképességét megalakulási céljainak megvalósítása érdekében.

Következett egy nagyon kellemes meglepetés.

Alapító tagjaink, Szállasy Mária Magdolna és élettársa Szalay Dénes, megajándékozták közösségünket az Örmény Köztársaság zászlójával, az örmény nemzet szimbólumával, melyet előzőleg Ft. Mátyás Károly román. kat. főesperes megáldott.

Az eseményt négy díszkötéses dosszié örökítette meg, melyek tartalmazzák az adománylevelet, a zászló fényképét és az átadási – átvételi jegyzőkönyvet.

A dossziékból egyet – egyet, lehetőbe helyezünk a Polgármesteri Hivatal valamint a román. kat. Esperesi Hivatal irattárába, örökre megőrzés céljából, mint bizonyítékot, hogy városunkban nem csak éltek, de ma is élnek örmény gyökerekkel rendelkező emberek, akik mind a mellett, hogy érzésük szerint részét képezik a magyar nemzetnek, nem feledkeznek meg elődeikről.

Bodurián János egyesületünk tiszteletbeli elnöke, az egyesületünk minden tagja nevében megköszönte a zászlót az adományozóknak, és közös beleegyezéssel ennek megőrzésével a jelenlevők Minier Ottót, az egyesület titkárát bízták meg.

Minier Ottó kollégánk a megbízást elfogadta, és megígérte, hogy méltóképpen fog rá vigyázni, és arra is gondja lesz, hogy özszejöveteleink alkalmával a zászló, mint az örmény nemzet szimbóluma, mindig jelen legyen.

A továbbiakban Minier Ottó felkérte a jelenlévő ünneplő közösséget, hogy az égő gyertya előtt, egyperces néma csönddel adózzunk a napokban Korondon elhunyt klubtársunk, Szenkovits János emlékének.

A bevezető program után felcsendült a zene, kocogtak a finom konyakkal tele poharak, és az asztalok is megteltek a mangalicából készült finom előétellel, majd következett a korhely leves agyvelővel meg húsgombócokkal gazdagítva.

Közben ajándékokat (két festményt, meg egy értékes könyvet) sorsoltunk ki az egyesületünk jelenlévő tagjai közt.

Szálasy Ferenc, Bodurián János, Minier Ottó, Szállasy Mária Magdolna és Szalay Dénes

A primás elvárásunknak megfelelően aktív volt, minden asztalnál igyekezett a jól mulató vendégek fülébe „elhúzni” ki-ki kedvenc nótáját.

A főétel mellett (sült sertés karaj, flekken, ropogósra sült sertés borda, rántott szelet és párolt füstölt kolbász, krumpli püré, reszelt torma és káposztacika) üveg kannákban csillogott a vörös és a fehér bor, de az örmény babkávénak is volt keletje.

A szép tombola tárgyaknak sorsolása is külön szórakozást nyújtott, sok nyertesörvendhetett szerencséjének.

Ünnepségünknek volt még egy kiemelkedő eseménye. Jelenlétével megtisztelt egy nagyon szép örményországi lány, Arpine Hakobyan, jereváni egyetemista-újságíró, aki egy csere program révén tartózkodik Erdélyben, Székelykeresztúron. Nagyon jól érezte magát társaságunkban, sokat fényképezett, jegyzett, énekelt és táncolt.

A zenészek fülbemászó muzsikájával kezdődött a jelmeztánc, fiatalabbak – idősebbek egyaránt bekapcsolódtak, jól eső érzés volt átérezni a hangulatot, mely bizonyítéka volt annak, hogy özszejövetelünk elérte célját. (Székelyudvarhely, 2014. február)